

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.11.2003
KOM(2003) 705 endelig

2003/0280 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om oprettelse af en Ret for EU-personalesager

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Med Nice-traktaten blev der indføjet en ny artikel 225A i EF-traktaten og en ny artikel 160 i Euratom-traktaten. Heri fastsættes følgende:

"Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen oprette særlige retsinstanter, der i første instans skal træffe afgørelse i visse arter af sager inden for særlige områder.

I afgørelsen om at oprette en særlig retsinstant fastsættes bestemmelserne om sammensætningen af denne samt omfanget af dens beføjelser.

De særlige retsinstanter afdørelser kan appelleres til Retten i Første Instans, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål samt, hvis dette er fastsat i afgørelsen om oprettelse af den særlige retsinstant, spørgsmål vedrørende sagens faktiske omstændigheder.

Til medlemmer af de særlige retsinstanter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som har de nødvendige kvalifikationer til at varetage retslige funktioner. De udnævnes af Rådet med enstemmighed.

De særlige retsinstanter fastsætter med Domstolens tiltrædelse deres procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i afgørelsen om oprettelse af den særlige retsinstant, finder denne traktats bestemmelser om Domstolen og bestemmelserne i Domstolens statut anvendelse på de særlige retsinstanter."

I EF-traktatens artikel 245 og Euratom-traktatens artikel 160 fastsættes det desuden i stk. 2, at

"Rådet kan med enstemmighed på begæring af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen ændre bestemmelserne i statuten, bortset fra afsnit I heri."

2. I erklæring nr. 16 vedrørende EF-traktatens artikel 225A, der blev vedtaget den 26. februar 2001 under topmødet i Nice, blev Domstolen og Kommissionen anmodet om "snarest at udarbejde et udkast til en afgørelse om oprettelse af en særlig retsinstant med kompetence til at træffe afgørelse som første instans i tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte".

3. Den nye retsinstant, der skal oprettes i henhold til de ovennævnte bestemmelser og den ovennævnte erklæring, skal have den kompetence, som Førsteinstansretten for øjeblikket udøver på dette område. Nærværende forslag er derfor baseret på de relevante bestemmelser i afgørelse 88/591 om oprettelse af Fællesskabernes Ret i Første Instans¹, som nu indgår i protokollen til Domstolens statut, der er knyttet som bilag til EU-, EF- og Euratom-traktaterne.

¹ EFT L 319 af 25.11.1988.

4. De foreslåede ændringer

Der er dog foretaget visse ændringer i forhold til afgørelsen om oprettelse af Retten i Første Instans (herefter benævnt Førsteinstansretten) for at tage hensyn til de særlige træk ved personalesager og de erfaringer, man har gjort på området:

Antal dommere

Det foreslåede antal dommere - seks - er afpasset efter Førsteinstansrettens nuværende arbejdsbyrde med disse sager, der kan opgøres til ca. 120 sager om året (se s. 10, bemærkningerne til artikel 2).

Udnævnelse af dommerne

Eftersom den nye retsinstans i modsætning til Domstolen og Førsteinstansretten ikke skal bestå af en dommer fra hver medlemsstat, og eftersom der er tale om en specialdomstol, er det nødvendigt at fastlægge en fremgangsmåde for udnævnelse af dommerne, der kan gøre det lettere for Rådet at træffe afgørelse herom (se s. 10 og 11, bemærkningerne til artikel 2 og 3).

Generaladvokatfunktionen

Dette forslag omfatter ikke bestemmelserne i artikel 49 i statuten for Domstolen, hvori det fastsættes, at Førsteinstansrettens dommere kan udpeges til at udøve hvervet som generaladvokat.

Det bemærkes i den forbindelse, at Førsteinstansretten kun har gjort brug af denne bestemmelse i to-tre tilfælde i konkurrencesager, og det skete i de første år efter dens oprettelse. Erfaringerne har vist, at der ikke er behov for en generaladvokat i denne type sager, ikke mindst i betragtning af, at der findes en højere instans.

Desuden erindres der om, at i henhold til EF-traktatens artikel 225, stk. 2, kan de afgørelser, Førsteinstansretten træffer i appelsager mod afgørelser truffet af den særlige retsinstans, underkastes fornyet prøvelse ved Domstolen efter forslag fra Rettens generaladvokat².

² Et forslag om indføjeelse af en bestemmelse herom i statuten for Domstolen er under vedtagelse i Domstolen.

Enedommer

Det foreslås ikke at indføre den mulighed for, at retten sættes af en enkelt dommer, der forudses i artikel 50 i statuten for Domstolen, eftersom der er tale om en ny retsinstans, der først skal have slået sin autoritet fast. Der erindres om, at muligheden for, at Førsteinstansretten sættes af en enkelt dommer, først blev indført i 1999, dvs. 11 år efter dens oprettelse.

Forenkling af rettergangsmåden

Der foreslås en række proceduremæssige tilpasninger med det formål at afkorte sagsbehandlingstiden, samtidig med at parternes ret til at blive hørt tilgodeses.

Den nye retsinstans vil dels kunne vurdere, om der er behov for afgivelse af replik og duplik, og dels beslutte, at der ikke skal afholdes noget retsmøde til mundtlig forhandling, når den finder, at sagen er tilstrækkeligt oplyst efter indgivelse af fire skriftlige indlæg.

Det foreslås desuden, at den nye retsinstans skal undersøge mulighederne for en mindelig bilæggelse af tvisten på ethvert stadium under sagens behandling (se s. 15, bemærkningerne til artikel 7).

Sagsomkostninger

Reglerne om afholdelse af sagsomkostninger svarer til dem, der gælder for alle sager anlagt for en EU-domstol.

5. Dette forslag indeholder ingen bestemmelser om aflønningen af retsinstansens dommere.

Af EF-traktatens artikel 210 og Euratom-traktatens artikel 123 følger, at det er "Rådet (der) med kvalificeret flertal fastsætter lønninger, godtgørelser og pensioner for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær samt for medlemmerne af og justitssekretæren ved Retten i Første instans".

Eftersom der ikke er fraveget fra disse bestemmelser i EF-traktatens artikel 225A og Euratom-traktatens artikel 140B, tilkommer det ikke Kommissionen at fremsætte forslag herom.

Der erindres i den forbindelse om, at Rådet ved oprettelsen af Førsteinstansretten indføjede³ en ny artikel 21a i forordning 422/67/EØF og forordning 5/67/Euratom af 25.7.1967 om lønningsregulativ for Kommissionens formand og medlemmer og for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær⁴, hvori man i givet fald blot behøver at tilpasse de fastsatte procentsatser for den nye retsinstans' præsident og dommere.

³ Ved forordning nr. 4045/88 af 19.12.1988, EFT L 356 af 24.12.1988.

⁴ EFT P 187 af 8.08.1967, s. 1.

6. Detaljeret gennemgang af de enkelte artikler i forslaget

Forslaget består af en afgørelse og et bilag. Afgørelsen indeholder fire artikler:

- i) ved artikel 1 oprettes retsinstansen
- ii) ved artikel 2 indføres et nyt afsnit VI i statuten for Domstolen samt et bilag I, hvis tekst findes som bilag til afgørelsesforslaget
- iii) artikel 3 indeholder overgangsbestemmelser
- iv) artikel 4 fastsætter ikrafttrædelsesdatoen for Rådets afgørelse.

Der henvises til bemærkningerne til de enkelte artikler i afgørelsen (punkt 7 nedenfor) og bilag I til statuten for Domstolen (punkt 8 nedenfor).

For at lette læsningen af disse detaljerede bemærkninger er de artikler, det drejer sig om, gengivet i punkt 7 og 8 i denne begrundelse.

7. Bemærkninger til de enkelte artikler i afgørelsesforslaget

Artikel 1 **Oprettelse af retsinstansen**

Til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans knyttes en retsinstans til pådømmelse af personalesager, herefter benævnt "Retten for EU-personalesager" eller i kortform "EU-Personaleretten". EU-Personaleretten har sæde ved Retten i Første Instans.

Bemærkninger

i) Ordet "knyttes" følger af traktatens artikel 220, stk. 2. Det svarer også til formuleringen i artikel 1 i Rådets afgørelse 88/591 af 24.10.1988 om oprettelse af Førsteinstansretten (EFT L 319, s.1), der igen er taget fra den tidligere artikel 168A.

ii) Benævnelsen "Ret for EU-personalesager" bygger på arbejdet i Konventet - se forfatningsudkastet (CONV 850/03 af 18.07.2003), hvori artikel I-28, stk. 1, og artikel III-264 ikke længere taler om "retsinstanser", men derimod om "specialretter".

I sin afsluttende rapport af 25. marts 2003 havde Konventets "domstolsgruppe" (CONV 636/03-Cercle I-13-, punkt 15) anført, at

"...Den nuværende benævnelse (retsinstans) kan bibeholdes, hvilket ikke er til hinder for, at man kalder disse retsinstanser for en "ret" i lighed med "EF-Patentretten", jf. den politiske aftale af 3. marts 2003. Det forekommer imidlertid bedst at kalde dem "specialretter". Denne benævnelse har den fordel, at man undgår de forvekslinger, der kunne opstå på nogle sprog med de "retsinstanser" til behandling af bestemte sager, som eventuelt kunne oprettes i Domstolen (eller i Førsteinstansretten) i lighed med, hvad man har set i medlemsstaternes højesteretter".

iii) I medfør af artikel 1 i afgørelsen om institutionernes hjemsted af 12.12.1992 har Domstolen og Retten i Første Instans hjemsted i Luxembourg (Traktatsamling 1999, Bind 1, Del. 1, s.795)

Artikel 2 Ændringer i statuten for Domstolen

I protokollen vedrørende statuten for Domstolen foretages følgende ændringer:

1) Som afsnit VI indsættes:

"Afsnit VI

RETSINSTANSERNE

Artikel 65

Bestemmelserne om de retsinstanser, der oprettes i henhold til EF-traktatens artikel 225 A og Euratom-traktatens artikel 140 B, hvad angår disses sammensætning, organisation og rettergangsmåde, findes i bilaget til denne statut."

2) Der indsættes et bilag I, hvis tekst findes i bilaget til denne afgørelse.

Bemærkninger

Bilag I indeholder bestemmelserne angående retsinstansens kompetence, sammensætning, organisation og rettergangsmåde. At disse bestemmelser indføres i et bilag til statuten for Domstolen, åbner mulighed for at samle alle bestemmelser angående Fællesskabets forskellige retsinstanser i én retsakt, uden at det går ud over læsbarheden. Man vil således kunne indføre andre bilag for de retsinstanser, som Rådet siden måtte beslutte at oprette.

Artikel 3 Overgangsbestemmelser

1. Den første præsident for EU-Personaleretten udpeges for et tidsrum for tre år på de samme betingelser, som gælder for dommerne, medmindre Rådet beslutter at følge fremgangsmåden i artikel 4, stk. 1, i bilag I til statuten for Domstolen, hvis tekst findes i bilaget til nærværende afgørelse.

2. Så snart alle dommerne ved EU-Personaleretten har aflagt ed, udpeger Rådets formand ved lodtrækning de medlemmer af denne ret, hvis embedsperiode udløber efter den første treårsperiode, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i bilag I til statuten for Domstolen, som indføjet ved artikel 2 i denne afgørelse.

3. Sager som omhandlet i artikel 1 i bilag 1 til statuten for Domstolen som indføjet ved artikel 2 i denne afgørelse, der allerede er anlagt for Førsteinstansretten på tidspunktet for denne artikels ikrafttrædelse, og for hvilke skriftvekslingen endnu ikke er afsluttet som beskrevet i artikel 52 i Førsteinstansrettens procesreglement, hjemvises til EU-Personaleretten.

4. Indtil EU-Personalerettens procesreglement træder i kraft, finder Førsteinstansrettens procesreglement tilsvarende anvendelse.

Bemærkninger

Stk. 1

Bestemmelsen er taget fra artikel 11, stk. 1, i afgørelse 88/591 om oprettelse af Førsteinstansretten.

Stk. 2

Bestemmelsen er taget fra artikel 12 i afgørelse 88/591 om oprettelse af Førsteinstansretten, dog med den forskel, at den delvise nybesættelse af dommerembederne ved EU-Personaleretten ikke er hjemlet i traktaten, men af artikel 2 i bilag 1 til statuten, som indføjet ved artikel 2 i denne afgørelse.

Stk. 3

svarer til artikel 14 i afgørelse 88/591 om oprettelse af Førsteinstansretten, idet der dog er foretaget en ændring, fordi det er fundet bedst at lægge et objektivi kriterium til grund for EU-Personalerettens kompetence, såsom skriftvekslingens afslutning, og ikke en rent intern begivenhed i Førsteinstansretten, som f.eks. at den refererende dommer har fremlagt sin foreløbige rapport.

Stk. 4

svarer til artikel 11, stk. 2 og 3, i afgørelse 88/591 om oprettelse af Førsteinstansretten.

Artikel 4 **Ikrafttrædelse**

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, med undtagelse af artikel 1 i bilag I til statuten for Domstolen, hvis tekst findes i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 1 i bilag I til statuten for Domstolen træder i kraft dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af den afgørelse, hvorved præsidenten for Domstolen fastslår, at EU-Personaleretten gyldigt er blevet oprettet.

Bemærkninger

Bestemmelserne er taget fra artikel 13 i afgørelse 88/591 om oprettelse af Førsteinstansretten.

8. Bemærkninger til de enkelte artikler i bilag I til statuten for Domstolen, hvis tekst findes i bilaget til afgørelsesforslaget

Bilag I

Retten for EU-personalesager

Artikel 1

Retten for EU-personalesager, herefter benævnt "EU-Personaleretten", udøver i første instans de beføjelser til at træffe afgørelse om tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte i henhold til EF-traktatens artikel 236 og Euratom-traktatens artikel 152, herunder tvister mellem ethvert organ og dets personale, der er tillagt Domstolen.

Bemærkninger

* Første del af sætningen svarer til artikel 3, stk. 1, litra a), i afgørelsen om oprettelse af Førsteinstansretten.

* Anden del af sætningen tager sigte på at dække alle de personalesager, Domstolen får til behandling. F.eks.:

- artikel 30 i afgørelse 2002/187/JAI om oprettelse af Eurojust (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1)
- artikel 36, stk. 2, i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (Traktatsamling 1999, Bind 1, Del 1, s. 467 (493))
- artikel 112 i forordning 40/94 om EF-varemærker (EFT L 11 af 31.12.1994, s. 1) : Alicante-kontorets personale).

Artikel 2

EU-Personaleretten består af seks dommere, der udnævnes for et tidsrum på seks år af Rådet blandt de af medlemsstaterne indstillede kandidater efter høring af det udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 3.

En delvis nybesættelse finder sted hvert tredje år. Afgående dommere kan genudnævnes.

Bemærkninger

i) Antallet af dommere

Det foreslåede antal beror på følgende elementer:

* en ret bestående af 3 dommere vil ikke kunne klare den nuværende arbejdsbyrde (ca. 120 sager om året), og under alle omstændigheder vil en dommer, der har fået forfald, skulle erstattes

* fremgangsmåden med en ret bestående af 5 dommere, der ville indebære, at retten permanent skulle sættes af 5 dommere, ville være ude af proportioner, eftersom alle personalesager for øjeblikket afgøres af 3 dommere, undertiden af en enkelt dommer

* sagsmængden risikerer imidlertid at vokse i takt med stigningen i antallet af tjenestemænd og andre ansatte i forbindelse med udvidelsen

* der må også tages hensyn til forslagene om bistand til dommerne (se bemærkningerne til artikel 6 i dette bilag).

På indeværende stadium forekommer to afdelinger med hver tre dommere (dvs. i alt seks dommere) derfor at være passende i betragtning af sagsmængden og den måde, hvorpå denne ret skal fungere.

ii) Seksårig embedsperiode, der kan fornys som omhandlet i traktaten for dommerne ved Domstolen og Førsteinstansretten (EF-traktatens artikel 223 og 224).

Denne ordning, der har vist sig at fungere, ser ud til at stemme overens med resultatet af Konventets arbejde: se forfatningsudkastet, del I, artikel I-28, stk. 2 (CONV 850/03 af 18.07.2003).

iii) Udnævnelse

* EF-traktatens artikel 225A fastsætter blot, at dommerne "udnævnes af Rådet med enstemmighed". Der må derfor indføres nærmere bestemmelser om, hvordan kandidaterne indstilles

* for at gøre det lettere for Rådet at træffe afgørelse, forekommer det hensigtsmæssigt, at der skal foretages høring af et udvalg (se bemærkningerne til artikel 3 i dette bilag).

Artikel 3

Der nedsættes et udvalg, der skal afgive udtalelse om kandidaternes kvalifikationer til at udøve embedet som dommer ved EU-Personaleretten, før afgørelsen om dommernes udnævnelse træffes. Udvalget kan til denne udtalelse knytte en liste over kandidater, der besidder de mest hensigtsmæssige erfaringer på højt niveau. En sådan liste skal indeholde et antal kandidater svarende til det dobbelte af det antal dommere, Rådet skal udnævne.

Udvalget består af syv medlemmer, der er valgt blandt tidligere medlemmer af Domstolen og Retten i Første Instans og jurister med anerkendte faglige kvalifikationer. Rådet træffer med kvalificeret flertal og efter indstilling fra Domstolens præsident afgørelse om udpegelsen af udvalgets medlemmer og dets forretningsorden.

Bemærkninger

Denne artikel bygger på Konventets arbejde, og formålet er at lette Rådets afgørelse.

I henhold til artikel III-260 og III-261 i forfatningsudkastet-Del III (CONV 850/03 af 18.07.2003) skal Domstolens dommere og generaladvokater samt Førsteinstansrettens dommere udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst og efter høring af det i artikel III-262 omhandlede udvalg.

I artikel III-262 hedder det, at

"Der nedsættes et udvalg, der skal afgive udtalelse om kandidaternes kvalifikationer til at udøve embederne som dommer og generaladvokat ved Domstolen og Retten, inden medlemsstaternes regeringer træffer afgørelse i overensstemmelse med artikel III-260 og III-261.

Udvalget skal bestå af syv medlemmer, der er valgt blandt tidligere medlemmer af Domstolen eller Retten, medlemmer af de højeste nationale retter eller jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt, heraf én foreslået af Europa-Parlamentet. Ministerrådet vedtager en europæisk afgørelse om reglerne for dette udvalgs funktionsmåde og en europæisk afgørelse om udpegelse af medlemmerne. Det træffer afgørelse på initiativ af Domstolens præsident."

Der er følgende forskelle i forhold til forfatningsudkastet:

i) muligheden for, at udvalget sammen med sin udtalelse afgiver en liste over de kandidater, der besidder de mest hensigtsmæssige erfaringer

Denne bestemmelse vil kunne gøre det lettere for Rådet at træffe afgørelse, eftersom der er langt flere medlemsstater end dommere ved denne ret, og eftersom det drejer sig om at udpege medlemmerne af en specialdomstol.

ii) udvalgets sammensætning er ændret en smule : det skal ikke rumme hverken medlemmer af de nationale højesteretter eller medlemmer udpeget af Europa-Parlamentet, hvilket beror på den særlige type sager, der er tale om.

Artikel 4

1. Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år EU-Personalerettens præsident. Denne kan genvælges.

2. EU-Personaleretten sættes i form af afdelinger bestående af tre dommere. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan retten sættes i form af en afdeling bestående af fem dommere.

3. Præsidenten for EU-Personaleretten er formand for afdelingen med fem dommere samt for den ene af de to afdelinger med tre dommere. Formanden for den anden afdeling med tre dommere udpeges efter reglerne i stk. 1.

4. I procesreglementet fastsættes regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen.

Bemærkninger

Stk. 1

Formuleringen svarer til EF-traktatens artikel 223, stk. 3, og artikel 224, stk. 3, se tillige artikel 2, stk. 2, i afgørelse 88/591.

NB: eftersom den nye rets dommere ikke kender hinanden, fastsættes det (se s. 20, artikel 3, stk. 1), at præsidenten ved rettens oprettelse udnævnes af Rådet, ligesom det var tilfældet ved oprettelsen af Førsteinstansretten.

Stk. 2

Formuleringen er baseret på artikel 50 i statuten for Domstolen, idet afdelingen bestående af fem dommere her fungerer som en ret sat af samtlige medlemmer.

Stk. 3

Svarer til den praksis, der følges i Domstolen og Førsteinstansretten : formanden for den ene 3-dommersafdeling er også formand for den udvidede afdeling med fem dommere.

Stk. 4

Formuleringen svarer til artikel 50, stk. 2, i statuten for Domstolen.

Artikel 5

EU-Personalerettens dommere er uafhængige. De er ikke bundet af nogen anvisninger. Artikel 2 til 7, artikel 14, artikel 15, artikel 17, stk. 1, 2 og 5, samt artikel 18 i statuten for Domstolen finder anvendelse på EU-Personaleretten og dens medlemmer.

Den ed, der er omhandlet i artikel 2 i statuten, aflægges for Domstolen, og de beslutninger, der er omhandlet i statuttens artikel 3, 4 og 6, træffes af Domstolen efter høring af EU-Personaleretten.

Bemærkninger

i) formuleringen svarer til artikel 47, stk. 1, i statuten for Domstolen (der opregner de bestemmelser i statuten, der finder anvendelse på Førsteinstansretten og dens medlemmer).

I opregningen i statuttens artikel 47 er udeladt følgende bestemmelser:

- artikel 8 om, at artikel 2 til 7 finder anvendelse på generaladvokaterne
- artikel 17, stk. 4, der omhandler gyldigheden af afgørelser truffet af Domstolen/Førsteinstansretten i plenum bestående af 15 dommere.

ii) edsaflæggelse og afgørelser vedrørende EU-Personalerettens dommere bør fortsat henhøre under Domstolen i dennes egenskab af øverste retsinstans.

Den omstændighed, at Nice-traktaten gav Førsteinstansretten en ny rolle og en ny statut (beføjelse til at prøve afgørelser truffet af de retsinstanser, der er tilknyttet den) bør ikke have andre "hierarkiske" konsekvenser end de jurisdiktionsmæssige.

Artikel 6

1. EU-Personaleretten anvender Domstolens og Førsteinstansrettens administrative tjenester. Domstolens præsident eller eventuelt Førsteinstansrettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen eller Retten skal kunne gøre tjeneste i EU-Personaleretten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed.

2. EU-Personaleretten udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling. Artikel 3, stk. 4, og artikel 10, 11 og 14 i statuten for Domstolen finder anvendelse på rettens justitssekretær.

Bemærkninger

Stk. 1

Bestemmelsen svarer til artikel 52 i statuten for Domstolen, bortset fra første punktum, der er indføjet for at præcisere den administrative tilknytning til Domstolen og Retten.

Stk. 2

Bestemmelsen svarer til bestemmelserne angående Førsteinstansrettens justitssekretær, jf. EF-traktatens artikel 224, stk. 4, og artikel 47, stk. 2, i statuten for Domstolen.

Med hensyn til det personale, der stilles til rådighed for EU-Personaleretten, foreslås det at anvende den samme ordning som den, der blev indført i Førsteinstansretten for særlige sager (varemærker og konkurrence). Der er nærmere bestemt tale om to hold med tre referendarer med speciale inden for konkurrence- og varemærkeret, som administrativt er knyttet til præsidenten for Førsteinstansretten, men står til rådighed for enhver refererende dommer i sager på disse områder.

EU-Personalerettens dommere vil derfor ikke få hver deres eget kontor med to eller tre referendarer, som det er tilfældet i Førsteinstansretten og Domstolen, men vil blive bistået af en gruppe bestående af fire jurister (lønkasse A6-A3) med speciale i personalespørgsmål. Til denne gruppe kunne knyttes to sekretærstillinger, og hver dommer bør have sin egen sekretær.

Det må drøftes med Domstolen og Førsteinstansretten

* om formuleringen "efter fælles aftale med Domstolens eller Førsteinstansrettens præsident", som bygger på afgørelsen om oprettelse af Førsteinstansretten, således kan udvides til at omfatte en eller flere præsidenter for særlige retsinstanter, eftersom Førsteinstansretten fremover også vil få tilknyttet andre retsinstanter.

* og hvordan Domstolen i så fald mere konkret skulle iværksætte denne ordning.

Artikel 7

1. Afsnit III i statuten for Domstolen, bortset fra artikel 22 og 23, finder anvendelse på rettergangsmåden ved EU-Personaleretten. I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i denne rets procesreglement.

2. Med forbehold af artikel 40 i statuten for Domstolen omfatter skriftudvekslingen indgivelse af stævning og svarskrift, medmindre EU-Personaleretten bestemmer, at en yderligere skriftudveksling er nødvendig. Når en yderligere skriftudveksling har fundet sted, kan EU-Personaleretten efter at have hørt sagens parter beslutte at træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

3. På ethvert stadium i sagens behandling, også umiddelbart efter stævningens indgivelse, undersøger EU-Personaleretten mulighederne for en mindelig bilæggelse af tvisten og bestræber sig på at fremme en sådan bilæggelse.

4. Afgørelse om sagsomkostninger træffes af retten. Medmindre andet gælder i henhold til særlige bestemmelser i procesreglementet, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

Bemærkninger

Stk. 1

Første punktum

Bestemmelsen er taget fra afgørelse 88/591 om oprettelse af Førsteinstansretten (se artikel 5 under artikel 46 i statuten for Domstolen) og svarer også til artikel 53, stk. 1, i statuten for Domstolen.

NB : den ændring, der er foretaget i artikel 53 i Domstolens statut – i forhold til den tidligere artikel 46 – skyldes, at Førsteinstansretten i fremtiden også skal have kompetence i præjudicielle sager.

Andet punktum

Svarer til artikel 53, stk. 2, i statuten for Domstolen.

Stk. 2

Første punktum

Formålet er at forenkle sagsbehandlingen for at fremme en hurtig afgørelse af sagen, når den er tilstrækkeligt belyst til, at parterne kan fremføre deres anbringender og påstande på retsmødet. I modsætning til Domstolens (artikel 41, stk. 1, og artikel 117, stk. 1) og Førsteinstansrettens (artikel 47, stk. 1) procesreglementer, ifølge hvilke det hovedsagelig er parterne, der beslutter, om de vil afgive replik og duplik, giver denne bestemmelse EU-Personaleretten beføjelse til at tage stilling til, om der er behov for yderligere skriftudveksling, eller om man derimod kan gå direkte over til den mundtlige forhandling.

Andet punktum

EU-Personaleretten bør have mulighed for at undlade at holde retsmøde til mundtlig forhandling, når den finder sagen tilstrækkeligt belyst efter afgivelse af fire skriftlige indlæg.

Stk. 3

EU-Personaleretten bør også have til opgave at afsøge enhver mulighed for en mindelig bilæggelse af tvisten.

Stk. 4

svarer til bestemmelserne i artikel 38 i statutten, artikel 87 i Førsteinstansrettens procesreglement og artikel 69 i Domstolens procesreglement.

Artikel 8

1. Indgives en stævning eller et processkrift, der er stilet til EU-Personaleretten, fejlagtigt til Førsteinstansrettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til EU-Personalerettens justitssekretær. På samme måde gælder, at når en stævning eller et andet processkrift, der er stilet til Førsteinstansretten, fejlagtigt indgives til EU-Personalerettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Førsteinstansrettens justitssekretær.

2. Finder EU-Personaleretten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Førsteinstansrettens kompetence, henviser den sagen til Førsteinstansretten. Når Førsteinstansretten finder, at en sag henhører under EU-Personalerettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til denne, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

3. Såfremt der indbringes sager for EU-Personaleretten og Førsteinstansretten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan EU-Personaleretten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Førsteinstansretten har afsagt dom.

Bemærkninger

De tre stykker svarer til de tre stykker i artikel 54 i statutten (*tidl.* artikel 47, jf. artikel 7 i afgørelse 88/591 om oprettelse af Førsteinstansretten).

Artikel 9

Der kan iværksættes appel til Førsteinstansretten, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved EU-Personaleretten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Kun intervenienter, der er intervenseret i sagens behandling ved EU-Personaleretten, kan iværksætte appel til Førsteinstansretten. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af EU-Personaleretten truffene afgørelse berører dem direkte.

Bemærkninger

Gengivelse af de relevante bestemmelser i artikel 56 i statutten for Domstolen.

Artikel 10

1. Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af EU-Personaleretten, kan appellere afgørelsen til Førsteinstansretten senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

2. Afgørelser truffet af EU-Personaleretten i henhold til EF-traktatens artikel 242 eller 243 eller artikel 256, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 157 eller 158 eller artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

3. Appel efter stk. 1 og 2 påkendes af præsidenten for Førsteinstansretten efter en summarisk fremgangsmåde, der i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i dette bilag, og som fastlægges i Førsteinstansrettens procesreglement.

Bemærkninger

Svarer til de tre stykker i artikel 57 i statuten for Domstolen. Stk. 3 er en gengivelse af artikel 39 i statuten, hvortil der henvises i artikel 57, stk. 3.

Artikel 11

1. Appel til Førsteinstansretten er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at EU-Personaleretten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl ved denne ret, der krænker appellantens interesser, eller at EU-Personaleretten har overtrådt fællesskabsretten.

2. Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disses størrelse.

Bemærkninger

Stk. 1 og 2

svarer til de to stykker i artikel 58 i statuten for Domstolen, der her gengives i betragtning af bestemmelserne i traktatens artikel 225 A (stk. 3), der åbner mulighed for appel angående retsspørgsmål **eller** appel også angående sagens faktiske omstændigheder.

Artikel 12

1. Appel til Førsteinstansretten har ikke opsættende virkning, jf. dog EF-traktatens artikel 242 og 243 og Euratom-traktatens artikel 157 og 158.

2. Når en afgørelse fra EU-Personaleretten appelleres, består retsforhandlingerne ved Førsteinstansretten af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. I henhold til reglerne i Førsteinstansrettens procesreglement kan denne efter at have hørt parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Bemærkninger

Stk. 1

svarer til artikel 60 i statuten for Domstolen.

Stk. 2

svarer til artikel 59 i statuten for Domstolen.

Artikel 13

1. Giver Førsteinstansretten appellanten medhold, ophæver den den af EU-Personaleretten truffne afgørelse og træffer selv afgørelse i sagen. Førsteinstansretten kan undtagelsesvis hjemvise sagen til EU-Personaleretten til afgørelse, hvis den ikke er moden til påkendelse.

2. I tilfælde af hjemvisning er EU-Personaleretten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Førsteinstansrettens afgørelse.

Bemærkninger

Stk. 1

Dette stykke svarer til artikel 61, stk. 1, i statuten for Domstolen, dog med den præcisering, at Førsteinstansretten ikke kan hjemvise sagen til EU-Personaleretten, hvis den er moden til påkendelse, hvilket ville skabe unødige forsinkelser.

Stk. 2

svarer til artikel 61, stk. 2, i statuten for Domstolen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om oprettelse af en Ret for EU-personalesager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 225 A og 245,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 140 B og 160,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til EF-traktatens artikel 225 A og Euratom-traktatens artikel 140 B kan Rådet oprette retsinstanser, der i første instans skal træffe afgørelse i visse arter af sager, og fastsætte bestemmelser om sammensætningen af sådanne retsinstanser og nærmere regler for omfanget af de beføjelser, de tillægges.
- (2) Oprettelse af en særlig retsinstans til pådømmelse af EU-personalesager, der skal have den kompetence til at træffe afgørelser i første instans i disse sager, som for øjeblikket udøves af De Europæiske Fællesskabs Ret i Første Instans, vil kunne bringe Fællesskabets domstolssystem til at fungere bedre. Det imødekommer den opfordring hertil, der blev givet i erklæring nr. 16 vedrørende EF-traktatens artikel 225A, som blev vedtaget ved undertegnelsen af Nice-traktaten.
- (3) I tilknytning til Retten i Første Instans bør der derfor oprettes en retsinstans, der på det institutionelle og det organisatoriske plan skal udgøre en integrerende del af Domstolen, og hvis medlemmer får en status svarende til den, som medlemmerne af Retten i Første Instans har.
- (4) Denne nye retsinstans bør have en betegnelse, der adskiller den fra den måde, hvorpå den eller Retten i Første Instans sættes.
- (5) Af hensyn til retssystemets generelle overskuelighed bør bestemmelserne om retsinstansens kompetence, organisation og rettergangsmåde indføjes i et bilag til statuten for Domstolen.

- (6) Antallet af retsinstantens dommere bør afpasses efter dens arbejdsbyrde. For at lette Rådets afgørelse om udnævnelse af dommerne bør det fastsættes, at Rådet skal nedsætte et uafhængigt rådgivende udvalg, der skal have til opgave at efterprøve, om kandidaterne opfylder de betingelser, der stilles.
- (7) Retsinstansen skal træffe sine afgørelser efter en procedure, der er afpasset efter de særlige forhold, der gør sig gældende for de sager, den skal behandle, og undersøge mulighederne for en mindelig bilæggelse af tvisten på ethvert stadium i sagens behandling.
- (8) I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 225A, stk. 3, og Euratom-traktatens artikel 140 B, stk. 3, vil retsinstantens afgørelser kunne appelleres til Retten i Første Instans på samme betingelser som dem, der for øjeblikket gælder for appelsager anlagt for Domstolen mod afgørelser truffet af Retten i Første Instans. De relevante bestemmelser i statuten for Domstolen bør gengives i det bilag til statuten, der vedrører retsinstanten, for derved at undgå henvisninger, der kunne gøre det samlede regelsæt mindre overskueligt.
- (9) Denne afgørelse bør indeholde de overgangsbestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at retsinstanten kan udøve sine funktioner, så snart den er oprettet -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans knyttes en retsinstant til pådømmelse af personalesager, herefter benævnt "Retten for EU-personalesager" eller i kortform "EU-Personaleretten". EU-Personaleretten har sæde ved Retten i Første Instans.

Artikel 2

I protokollen vedrørende statuten for Domstolen foretages følgende ændringer:

1) Som afsnit VI indsættes:

"Afsnit VI

RETSINSTANSERNE

Artikel 65

Bestemmelserne om de retsinstanter, der oprettes i henhold til EF-traktatens artikel 225 A og Euratom-traktatens artikel 140 B, hvad angår disses sammensætning, organisation og rettergangsmåde, findes i bilaget til denne statut. "

2) Der indsættes et bilag I, hvis tekst findes i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 3

1. Den første præsident for EU-Personaleretten udpeges for et tidsrum for tre år på de samme betingelser, som gælder for dommerne, medmindre Rådet beslutter at følge fremgangsmåden i artikel 4, stk. 1, i bilag I til statuten for Domstolen, hvis tekst findes i bilaget til nærværende afgørelse.

2. Så snart alle dommerne ved EU-Personaleretten har aflagt ed, udpeger Rådets formand ved lodtrækning de medlemmer af denne ret, hvis embedsperiode udløber efter den første treårsperiode, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i bilag I til statuten for Domstolen, som indføjet ved artikel 2 i denne afgørelse.

3. Sager som omhandlet i artikel 1 i bilag 1 til statuten for Domstolen som indføjet ved artikel 2 i denne afgørelse, der allerede er anlagt for Førsteinstansretten på tidspunktet for denne artikels ikrafttrædelse, og for hvilke skriftvekslingen endnu ikke er afsluttet som beskrevet i artikel 52 i Førsteinstansrettens procesreglement, hjemvises til EU-Personaleretten.

4. Indtil EU-Personalerettens procesreglement træder i kraft, finder Førsteinstansrettens procesreglement tilsvarende anvendelse.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, med undtagelse af artikel 1 i bilag I til statuten for Domstolen, hvis tekst findes i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 1 i bilag I til statuten for Domstolen træder i kraft dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af den afgørelse, hvorved præsidenten for Domstolen fastslår, at EU-Personaleretten gyldigt er blevet oprettet.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Rådets vegne

Formand

[...]

BILAG

"Bilag I

Retten for EU-personalesager

Artikel 1

Retten for EU-personalesager, herefter benævnt "EU-Personaleretten", udøver i første instans de beføjelser til at træffe afgørelse om tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte i henhold til EF-traktatens artikel 236 og Euratom-traktatens artikel 152, herunder tvister mellem ethvert organ og dets personale, der er tillagt Domstolen.

Artikel 2

EU-Personaleretten består af seks dommere, der udnævnes for et tidsrum på seks år af Rådet blandt de af medlemsstaterne indstillede kandidater efter høring af det udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 3.

En delvis nybesættelse finder sted hvert tredje år. Afgående dommere kan genudnævnes.

Artikel 3

Der nedsættes et udvalg, der skal afgive udtalelse om kandidaternes kvalifikationer til at udøve embedet som dommer ved EU-Personaleretten, før afgørelsen om dommernes udnævnelse træffes. Udvalget kan til denne udtalelse knytte en liste over kandidater, der besidder de mest hensigtsmæssige erfaringer på højt niveau. En sådan liste skal indeholde et antal kandidater svarende til det dobbelte af det antal dommere, Rådet skal udnævne.

Udvalget består af syv medlemmer, der er valgt blandt tidligere medlemmer af Domstolen og Retten i Første Instans og jurister med anerkendte faglige kvalifikationer. Rådet træffer med kvalificeret flertal og efter indstilling fra Domstolens præsident afgørelse om udpegelsen af udvalgets medlemmer og dets forretningsorden.

Artikel 4

- 1. Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år EU-Personalerettens præsident. Denne kan genvælges.**
- 2. EU-Personaleretten sættes i form af afdelinger bestående af tre dommere. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan retten sættes i form af en afdeling bestående af fem dommere.**
- 3. Præsidenten for EU-Personaleretten er formand for afdelingen med fem dommere samt for den ene af de to afdelinger med tre dommere. Formanden for den anden afdeling med tre dommere udpeges efter reglerne i stk. 1.**
- 4. I procesreglementet fastsættes regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen.**

Artikel 5

EU-Personalerettens dommere er uafhængige. De er ikke bundet af nogen anvisninger. Artikel 2 til 7, artikel 14, artikel 15, artikel 17, stk. 1, 2 og 5, samt artikel 18 i statuten for Domstolen finder anvendelse på EU-Personaleretten og dens medlemmer.

Den ed, der er omhandlet i artikel 2 i statuten, aflægges for Domstolen, og de beslutninger, der er omhandlet i statuttens artikel 3, 4 og 6, træffes af Domstolen efter høring af EU-Personaleretten.

Artikel 6

- 1. EU-Personaleretten anvender Domstolens og Førsteinstansrettens administrative tjenester. Domstolens præsident eller eventuelt Førsteinstansrettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og øvrige ansatte ved Domstolen eller Retten skal kunne gøre tjeneste i EU-Personaleretten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed.**
- 2. EU-Personaleretten udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling. Artikel 3, stk. 4, og artikel 10, 11 og 14 i statuten for Domstolen finder anvendelse på rettens justitssekretær.**

Artikel 7

- 1. Afsnit III i statuten for Domstolen, bortset fra artikel 22 og 23, finder anvendelse på rettergangsmåden ved EU-Personaleretten. I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i denne rets procesreglement.**
- 2. Med forbehold af artikel 40 i statuten for Domstolen omfatter skriftudvekslingen indgivelse af stævning og svarskrift, medmindre EU-Personaleretten bestemmer, at en yderligere skriftudveksling er nødvendig. Når en yderligere skriftudveksling har fundet sted, kan EU-Personaleretten efter at have hørt sagens parter beslutte at træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.**
- 3. På ethvert stadium i sagens behandling, også umiddelbart efter stævningens indgivelse, undersøger EU-Personaleretten mulighederne for en mindelig bilæggelse af tvisten og bestræber sig på at fremme en sådan bilæggelse.**
- 4. Afgørelse om sagsomkostninger træffes af retten. Medmindre andet gælder i henhold til særlige bestemmelser i procesreglementet, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.**

Artikel 8

- 1. Indgives en stævning eller et processkrift, der er stilet til EU-Personaleretten, fejlagtigt til Førsteinstansrettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til EU-Personalerettens justitssekretær. På samme måde gælder, at når en stævning eller et andet processkrift, der er stilet til Førsteinstansretten, fejlagtigt indgives til EU-Personalerettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Førsteinstansrettens justitssekretær.**
- 2. Finder EU-Personaleretten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Førsteinstansrettens kompetence, henviser den sagen til Førsteinstansretten. Når Førsteinstansretten finder, at en sag henhører under EU-Personalerettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til denne, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.**
- 3. Såfremt der indbringes sager for EU-Personaleretten og Førsteinstansretten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan EU-Personaleretten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Førsteinstansretten har afsagt dom.**

Artikel 9

Der kan iværksættes appel til Førsteinstansretten, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved EU-Personaleretten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Kun intervenienter, der er interveneret i sagens behandling ved EU-Personaleretten, kan iværksætte appel til Førsteinstansretten. Andre intervenienter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af EU-Personaleretten truffene afgørelse berører dem direkte.

Artikel 10

1. Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af EU-Personaleretten, kan appellere afgørelsen til Førsteinstansretten senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

2. Afgørelser truffet af EU-Personaleretten i henhold til EF-traktatens artikel 242 eller 243 eller artikel 256, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 157 eller 158 eller artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

3. Appel efter stk. 1 og 2 påkendes af præsidenten for Førsteinstansretten efter en summarisk fremgangsmåde, der i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i dette bilag, og som fastlægges i Førsteinstansrettens procesreglement.

Artikel 11

1. Appel til Førsteinstansretten er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at EU-Personaleretten savner kompetence, at der er begået rettergangsfejl ved denne ret, der krænker appellants interesser, eller at EU-Personaleretten har overtrådt fællesskabsretten.

2. Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om disses størrelse.

Artikel 12

1. Appel til Førsteinstansretten har ikke opsættende virkning, jf. dog EF-traktatens artikel 242 og 243 og Euratom-traktatens artikel 157 og 158.

2. Når en afgørelse fra EU-Personaleretten appelleres, består retsforhandlingerne ved Førsteinstansretten af en skriftveksling og en mundtlig forhandling. I henhold til reglerne i Førsteinstansrettens procesreglement kan denne efter at have hørt parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 13

1. Giver Førsteinstansretten appellanten medhold, ophæver den den af EU-Personaleretten truffne afgørelse og træffer selv afgørelse i sagen. Førsteinstansretten kan undtagelsesvis hjemvise sagen til EU-Personaleretten til afgørelse, hvis den ikke er moden til påkendelse.

2. I tilfælde af hjemvisning er EU-Personaleretten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Førsteinstansrettens afgørelse."

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Politikområde: Institutionerne

Aktivitet(er): Gennemførelse af Nice-traktaten

TITEL: FORSLAG TIL RÅDETS AFGØRELSE OM OPRETTELSE AF EU-PERSONALERETTEN

1. BUDGETPOST (NUMMER OG BETEGNELSE)

Særlig budgetpost, der skal oprettes i Sektion IV - Domstolen

2. SAMLEDE TAL

2.1 Samlet rammebevilling (del B): ... mio. EUR som forpligtelsesbevilling

2.2 Gennemførelsesperiode:

2.3 Samlet flerårigt skøn over udgifterne:

- a) Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger (finansieringstilskud) (*jf. punkt 6.1.1*)

Mio. EUR (3 decimaler)

	År [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
Forpligtelser							
Betalinger							

- b) Teknisk og administrativ bistand og støtteudgifter (*jf. punkt 6.1.2*)

Forpligtelser							
Betalinger							

a+b i alt							
Forpligtelser							
Betalinger							

c) Personale- og andre driftsudgifters samlede budgetvirkninger (jf. punkt 7.2 og 7.3)

Forpligtelser/ Betalingen							
------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

a+b+c i alt							
Forpligtelser	3,145	2,453	2,453	...			
Betalinger	3,145	2,453	2,453	...			

2.4 Forenelighed med den finansielle programmering og de finansielle overslag

Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering

Forslaget kræver omprogrammering af de relevante poster i de finansielle overslag

Omprogrammeringen kan betyde, at bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale må tages i brug.

2.5 Virkninger for budgettets indtægtsside

Ingen (vedrører tekniske aspekter ved en foranstaltningens gennemførelse)

ELLER

Virkningerne er følgende:

Mio. EUR (1 decimal)

		Forud for aktionen [år n-1]	<u>Efter aktionens iværksættelse</u>					
Budgetpost	Indtægter		[År n ³]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
	<i>a) Indtægter i faste priser</i>							
	<i>b) Ændringer i indtægterne</i>	Δ						

3. BUDGETSPECIFIKATIONER

Udgifternes art		Nye	EFTA-deltagelse	Kandidatlandenes deltagelse	Udgiftsområde i de finansielle overslag
OU IOU	IOB	JA	NEJ	NEJ	Nr.[5]

4. RETSGRUNDLAG

EF-traktatens artikel 225 A og 245 og Euratom-traktatens artikel 140 B og 160.

5. BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE

5.1 Behov for EU-foranstaltninger

5.1.1 Mål

Nærværende forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af en retsinstans, der i første instans skal pådømme personalesager, er et led i den reform af domstolsordningen, der er nedfældet i Nice-traktaten (EF-traktatens artikel 220, stk. 2, og artikel 225 A), og som tager sigte på at afhjælpe den stigende overbelastning af EU-domstolene. Det imødekommer den opfordring, der var indeholdt i erklæring nr. 16 til artikel 225 A, som blev vedtaget under topmødet i Nice, hvori det hedder, at "Konferencen anmoder Domstolen og Kommissionen om snarest at udarbejde et udkast til en afgørelse om oprettelse af en særlig retsinstans med kompetence til at træffe afgørelse som første instans i tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte".

Oprettelsen af den nye retsinstans vil kunne frigøre Førsteinstansretten for disse sager, der tegner sig for ca. en tredjedel af dens nuværende arbejdsbyrde. I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 225, stk. 2, skal Førsteinstansrettens rolle på dette område fremover være begrænset til at fungere som appelret for de afgørelser, den nye retsinstans træffer i første instans, mens Domstolen kun i undtagelsestilfælde skal inddrages, nemlig ved prøvelse af Førsteinstansrettens domme.

5.1.2 Dispositioner, der er truffet på grundlag af forhåndsevalueringen

Initiativet til denne reform, der er nedfældet i Nice-traktaten, blev taget med Kommissionens supplerende oplæg til regeringskonferencen om de institutionelle reformer i dokumentet "Reformen af Fællesskabets domstolsordning" (KOM(2000) 109 endelig udg. af 1.3.2000).

5.1.3 Dispositioner, der er truffet på grundlag af den efterfølgende evaluering

5.2 Indsatsområder og nærmere bestemmelser for støtten

Indførelsen af den nye retsinstans indebærer i alt væsentligt de budgetmæssige foranstaltninger, der er nødvendige, for at den kan fungere. Dommerne ved EU-Personalretten bør råde over egnede lokaler og sikres den bistand, der er nødvendig, for at de kan udøve deres hverv (justitssekretær, sagsbehandlere, sekretariat). I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 220 skal EU-Personalretten knyttes til Førsteinstansretten. Den skal således også støtte sig til Domstolens og Førsteinstansrettens administrative personale (oversættere, jurister til gennemgang af domme, tolke), hvis størrelse derfor må tilpasses.

5.3 Gennemførelsesmetoder

Det fornødne personale stilles til rådighed for den nye retsinstans af Domstolen.

6. FINANSIELLE VIRKNINGER

6.1 Samlede finansielle virkninger for budgettets del B (hele programperioden)

6.1.1 Finansiering

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
Aktion 1							
Aktion 2							
Osv.							
I ALT							

6.1.2 Teknisk og administrativ bistand, støtteudgifter og it-udgifter (forpligtelsesbevillinger)

	[År n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 ff.]	I alt
1) Teknisk og administrativ bistand:							
a) Kontorer for teknisk bistand:							
b) Anden teknisk og administrativ bistand: - intern: - eksternt: <i>Heraf til opbygning og vedligeholdelse af administrative edb-systemer:</i>							
1 i alt							
2) Støtteudgifter:							
a) Undersøgelser:							
b) Ekspertmøder:							
c) Informations- og publikationsvirksomhed							
2 i alt							
I ALT							

6.2 Beregning af omkostningerne pr. foranstaltning i budgettets del B (hele programperioden)

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	Type resultater (projekter, dossierer ...)	Antal resultater (i alt år 1--n)	Gennemsnitlige enhedsomkostninger	Samlede omkostninger (i alt år 1--n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Aktion 1</u> - Foranstaltning 1 - Foranstaltning 2 <u>Aktion 2</u> - Foranstaltning 1 - Foranstaltning 2 - Foranstaltning 3 Osv.				
SAMLEDE OMKOSTNINGER				

7. VIRKNINGER FOR PERSONALERESSOURCER OG ADMINISTRATIONSUDGIFTER

7.1 Personalemæssige virkninger

Stillingstyper		Eksisterende og/eller nyt personale til forvaltning af foranstaltningen		I alt	Opgavebeskrivelse
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger		
Medlemmer	A B C	6			<i>Om nødvendigt kan der vedlægges en mere fuldstændig opgavebeskrivelse.</i>
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte		6			
		2			
		10			
Andre personale-ressourcer					
I alt		24			

De 6 A-stillinger fordeler sig således: 1 justitssekretær, 4 sagsbehandlere til juristgruppen (se bemærkningerne til artikel 6 i udkastet), 1 sagsbehandler til administrative anliggender (eventuelt tilknyttet præsidentens kontor).

De 2 B-stillinger fordeler sig således: 1 stilling tilknyttet justitssekretæren (som får ansvaret for justitssekretariatet og underordnes justitssekretæren), 1 stilling til dokumentationsopgaver.

De 10 C-stillinger fordeler sig således: 6 sekretærer til de 6 dommere, 1 sekretær til justitssekretæren, 1 sekretær til justitssekretariatet, 2 sekretærer til juristgruppen.

7.2 Samlede finansielle virkninger af personaleforbruget

Arten af personaleressourcer	Beløb i mio. EUR	Beregningsmetode*
Medlemmer	1,185	Se bilag
Tjenestemænd	1,070	
Midlertidigt ansatte		
Andre personaleressourcer		
I alt	2,255	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

7.3 Andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Budgetpost: Sektion IV (Domstolen)	Beløb i EUR	Beregningsmetode
Andre administrationsudgifter	197 424	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

I.	Samlet årligt beløb (7.2 + 7.3)	2 453 000 EUR*
II.	Foranstaltningens varighed	år
III.	Foranstaltningens samlede omkostninger (I x II)	EUR

* for det første år er der behov for yderligere 692 000 EUR til dækning af punktuelle udgifter ved rettens påbegyndelse af sin virksomhed.

8. RESULTATOPFØLGNING OG EVALUERING

8.1 Resultatopfølgningssystem

Ikke nødvendigt.

9. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Ikke relevant her. Forslaget tager sigte på oprettelse af en nye EU-retsinstans og omfatter ingen EU-politik, hvor der er risiko for svig.

			Bilag: Oversigt over udgifterne til EU-Personaleretten						
			Lønklasse	Enhedsudgift	Merudgift pr. stilling 1. år	Antal	Tilbage-vendende udgifter år n	Merudgifter 1. år	Udgifter 1. år
Kapitel 10	Medlemmer	Vederlag		152 000		6	912 000		912 000
		30%-tillæg		45 600		6	273 600		273 600
		Bosættelse			60 000	6		360 000	360 000
		Subtotal					1 185 600	360 000	1 545 600
Kapitel 11	Tjenestemænd	Vederlag + tillæg	A	85 000		6	510 000		510 000
			B	55 000		2	110 000		110 000
			C	45 000		10	450 000		450 000
		Bosættelse	A		18 000	6		108 000	108 000
			B		17 000	2		34 000	34 000
			C		13 000	10		130 000	130 000
		Subtotal					1 070 000	272 000	1 342 000
Andre kapitler i afsnit I	Andre udgifter til tjenestemænd	Tjenesterejser	Medlemmer	500		6	3 000		3 000
			Ansatte	212		12	2 544		2 544
		Repræsentation		600		6	3 600		3 600
		Velfærd (vuggestuer)		595		24	14 280		14 280
		Uddannelse		500		24	12 000		12 000
		Subtotal						35 424	

Kapitel 20	Ejendomme								
Kapitel 21	Data			2 000	2 500	24	48 000	60 000	108 000
Andre kapitler i afsnit II	Løsøre		Medlemmer	2 500		6	15 000		15 000
			Ansatte	1 500		18	27 000		27 000
	Diverse			3 000		24	72 000		72 000
		Subtotal						162 000	60 000
	I alt						2 453 024	692 000	3 145 024